

## Arrest

nr. 103 612 van 28 mei 2013  
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

### DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Chinese nationaliteit te zijn, op 16 oktober 2012 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 28 augustus 2012 tot weigering van afgifte van een visum gezinshereniging.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op de beschikking van 27 februari 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 maart 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat F. JACOBS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 30 juni 2012 dient verzoekende partij een aanvraag in op grond van artikel 40ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bij de diplomatieke diensten van België in Groot-Brittannië.

1.2. Op 17 juli 2012 wordt de aanvraag bedoeld in 1.1. geweigerd. Dit is de bestreden beslissing, die als volgt is gemotiveerd:

*“BELGIAN MOTIVATION(S):*

*FEDERALE OVERHEIDSDIENST BINNENLANDSE ZAKEN DIENST VREEMDELINGENZAKEN Web :*  
*http://WWW.IBZ.FGOV.BE*

*PSN: xxxxxxxx*

*Beperkingen:*

*Commentaar:*

Op datum van 17/07/2012 werd er op basis van artikel 40ter van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wet van 08/07/2011 van kracht geworden op 22/09/2011 een visumaanvraag ingediend door L.Y {...}, geboren op 07/01/1985, van Chinese nationaliteit, om zijn echtgenote in België, D.L. {...}, geboren op 25/07/1987, van Belgische nationaliteit, te vervoegen;

Overwegende dat de te vervoegen persoon in België over stabiele, regelmatige en toereikende bestaansmiddelen dient te beschikken dewelke gelijk zijn aan tenminste 120% van het bedrag bedoelt, in art 14, §1,3\* van de wet van 28 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie;

Overwegende dat mevrouw D.L. {...} ter bewijs van haar bestaansmiddelen (loonfiches vooriegde waaruit blijkt dat mevrouw D.L. {...} niet over toereikende bestaansmiddelen beschikt dewelke gelijk zijn aan tenminste 120% van het bedrag bedoelt in art14, §1,3° van de wet van 28 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie. Mevrouw D.L. {...} legde loonfiches voor van de maanden februari 2012 tot juni 2012. Uit deze loonfiches blijkt mevrouw D.L. {...} een gemiddeld maandinkomen heeft van 97S.96€.

Betrokkene kan zich bijgevolg niet beroepen op de richtlijnen van art, 40ter van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijde ring van vreemdelingen, gewijzigd door de wet van 08/07/2011 , van kracht geworden op 22/09/2011 ;

Het visum gezinshereniging wordt geweigerd.

Voor de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie

A.V. {...}

Attaché

Motivatie:

Befrokken(e) kan zich niet beroepen op de richtlijnen van art. 40ter van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; gewijzigd door de wet van 08/07/2011 De Belgische onderdaan heeft niet aangetoond dat hij over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt. Deze bestaansmiddelen moeten ten minste gelijk zijn aan honderdtwintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14,§1 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie.

Aangezien aan één van de voorwaarden voorzien in hogervermeld artikel niet voldaan werd, wordt de visumaanvraag geweigerd, De andere voorwaarden werden echter niet nagekeken.

Deze beslissing belet de Dienst Vreemdelingenzaken dus niet om bij de indiening van een nieuwe visumaanvraag de andere voorwaarden na te gaan of over te gaan tot een onderzoek of analyse die zij nodig acht.

Voor de Minister:

V.A. {...} Attaché”

## 2. Over de rechtspleging

2.1. Artikel 39/72, § 1 samen gelezen met artikel 39/81, eerste lid van de Vreemdelingenwet schrijft voor dat de verwerende partij binnen acht dagen na de kennisgeving van het beroep het administratief dossier indient waarbij ze een nota met opmerkingen kan voegen.

De verwerende partij werd bij aangetekend schrijven van 26 oktober 2012 in kennis gesteld van het verzoekschrift en werd verzocht om het administratief dossier en een nota in te dienen.

De verwerende partij heeft geen nota ingediend en geen administratief dossier.

Artikel 39/59, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat wanneer de verwerende partij het administratief dossier niet binnen de vastgestelde termijn toestuurt, de door de verzoekende partij vermelde feiten als bewezen worden geacht tenzij deze feiten kennelijk onjuist zijn.

## 3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een enig middel voert verzoekende partij de schending aan van “l'art. 2 et 3 de la loi du 29 juillet 1991 relative à la motivation formelle des actes administratifs et des articles 9, bis et 62 de la loi du 15.12.1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers, l'article 8 de la Convention de sauvegarde des droits de l'Homme et des libertés fondamentales, des articles 7 de la loi du 15.12.1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers , des articles 4,5,6,7,8,9,10,11,12,13,14,15,16,17 de l' Arrêté ministériel du 18 mars 2009 portant délégation de certains pouvoirs du Ministre qui a l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers dans ses compétences et abrogeant l'arrêté ministériel du 17 mai 1995

portant délégation des pouvoirs du Ministre en matière d'accès au territoire, de séjour, d'établissement et d'éloignement des étrangers, des art. 2 et 3 de la loi du 29 juillet 1991 relative à la motivation formelle des actes administratifs et des articles 6, 7, 8bis, 40, 40 bis, 41, 41 bis, 41 ter, 42, 42 bis, 43, 46 de la loi du 15.12.1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers, ainsi que du principe général de bonne administration et du contradictoire, et de l'erreur manifeste d'appréciation ainsi que du principe général de bonne administration et du contradictoire, et de l'erreur manifeste d'appréciation."

Verzoekende partij betoogt het volgende:

*"Première branche*

*Attendu que la compétence de l'organe administratif doit trouver son origine directement ou indirectement dans la Constitution ou dans la loi ;*

*Que l'organe doit également ne pas dépasser sa compétence territoriale et qu'un acte administratif est légal lorsqu'il émane de l'organe compétent en la matière ;*

*Que la compétence dévolue à l'autorité n'est pas un droit mais une mission et que l'autorité ne peut déléguer cette compétence que si elle lui a été expressément attribuée.*

*Que pareille délégation doit être décrite de manière précise et ne pas être équivoque ;*

*Que cette question touche l'ordre public.*

*Qu'en vertu de l'article 1, 2° de la loi du 15 décembre 1980, c'est le Ministre qui est compétent pour prendre des décisions en matière d'accès au territoire.*

*Qu'en vertu de l'article 104 de la Constitution et de l'arrêté royal du 24 mars 1972, le Secrétaire d'Etat dispose des mêmes compétences que le ministre, sauf exceptions qui ne trouvent pas à s'appliquer dans le cadre de l'adoption de décisions individuelles sur pied de la loi du 15 décembre 1980 ;*

*Attendu que ni l'arrêté ministériel du 18 mars 2009, ni aucun autre texte légal, ne se réfère à une disposition de la loi du 15 décembre 1980 ou à son arrêté d'exécution sur base de laquelle un agent de l'Office des étrangers pourrait prendre une décision en matière de visa en qualité de délégué du ministre ou de son secrétaire d'état, encore moins « pour le Ministre » , non autrement défini.*

*Que l'article 6 de l'arrêté ministériel dispose :*

*Délégation de pouvoir est donnée aux membres du personnel de l'Office des étrangers qui exercent, au minimum, une fonction d'attaché ou appartenant à la classe A1, pour l'application des dispositions suivantes de la loi du 15 décembre 1980 : l'article 2, alinéa 2; l'article 3, alinéa 1er, 7°, et alinéa 2; l'article 7, alinéa 2 à 4; l'article 8bis, §§ 1er et 4; l'article 9, alinéa 1er; l'article 9bis; l'article 9ter; [! l'article 10ter, § 2, alinéa 2, 1re phrase, et § 3;]1 l'article 11, § 1er, alinéa 1er, et § 2, alinéa 1er et 4; [! l'article 12bis, § 2, alinéa 4, 1re phrase, § 3, alinéas 1 à 3, § 4, alinéa 1er, et § 6, alinéa 1er;]1 ; l'article 13, §§ 2bis à 5; l'article 18, § 2; l'article 19, § 4; l'article 25, alinéa 4; l'article 27, § 2 et § 3, alinéa 3; l'article 28, alinéa 2; l'article 29, alinéa 2; l'article 41ter; [! l'article 42, § 1er, alinéa 2, 1ère phrase;]1 l'article 42bis, § 1er, 1ère phrase; f1 l'article 42ter, § 1er, alinéas 1er et 3; f [! l'article 42quater, § 1er, alinéas 1er et 3;]1 l'article 42quinquies, § 4; l'article 42septies; l'article 46bis, § 1er; l'article 49, § 1er, 6°, § 2, alinéa 1er, et § 3; l'article 49/2, §*

*4, alinéa 1er, et § 5; l'article 50, alinéa 2; l'article 50bis, alinéa 3; l'article 51, alinéa 3; l'article 51/5, §§ 1er et 2, et § 3, alinéa 2 et 3; l'article 51/6, alinéa 1er; l'article 51/7, alinéa 1er et 2; l'article 51/8, alinéa 1er et 2; l'article 52/2, § 2, alinéa 1er, 3°; l'article 52/3, § 1er et § 2, alinéa 1er; l'article 53bis; l'article 57/30, § 1er, alinéa 1er et 5, et § 2, alinéa 1er et 3; l'article 57/33; l'article 57/34, §§ 1er et 5; l'article 57/35, § 1er, alinéa 1er, § 2, alinéa 1er, §§ 3 et 4; l'article 57/36, § 2, alinéa 1er et 2; l'article 61, § 2 et § 3, alinéa 1er; l'article 61/2, § 1er, §*

*2, alinéa 1er et 3, et § 3; l'article 61/3, § 1er, alinéa 1er, § 2, alinéa 1er et alinéa 2, et § 3; l'article 61/4, § 1er, alinéa 1er, et § 2; l'article 61/5;*

*2.*

*l'article 61/8; l'article 61/12, alinéa 5; l'article 61/13, § 3; [ l'article 61/17; l'article 61/20, alinéa 1er; l'article 61/22; l'article 61/23;]2 l'article 72, alinéa 1er et 3; l'article 74/4, § 4, alinéa 1er; l'article 74/5, §*

*3, alinéa 1er, et § 4, 2°; l'article 74/6, §§ 1er, l'bis, et § 2, alinéa 1er; l'article 74/7. § 2. Les délégations de pouvoir visées au § 1er, peuvent également être données aux membres du personnel de l'Office des étrangers qui exercent, au minimum, une fonction d'assistant administratif. Dans ce cas, elles sont données au moyen d'un écrit, daté et signé par le Directeur général de l'Office des étrangers ou celui qui exerce la fonction de management -1 au sein de l'Office des étrangers, par lequel il désigne nommément les membres du personnel de l'Office des étrangers visés à l'alinéa 1.*

*Qu'il n'y figure aucune référence à une décision en matière de visa ;*

*Que si toutefois, l'article 2 de l'arrêté ministériel du 22 juin 2009 dispose : »Les membres du personnel de l'Office des étrangers qui exercent, au minimum, une fonction d'attaché ou appartenant à la classe A1, sont compétents pour décider de la délivrance des visas par les postes diplomatiques ou consulaires*

en vue d'un séjour de moins de trois mois, y compris de transit, dans les cas, aux conditions et selon les modalités déterminés par ou vertu de la loi et des conventions internationales relatives aux franchissement des frontières extérieures, liant la Belgique.

§ 2. La compétence visée au § 1er peut également être exercée par les membres du personnel de l'Office des étrangers qui exercent, au minimum, une fonction d'assistant administratif et qui sont désignés nommément par le Directeur général de l'Office des étrangers, ou celui qui exerce la fonction de management N -1 au sein de l'Office des étrangers, au moyen d'un écrit, daté et signé. », Cette disposition ne vise cependant que la délivrance de visa pour un séjour de moins de trois mois et non ceux relatifs à un regroupement familial de plus de trois mois ;

Qu'il ne parait pas qu'une délégation ait été instaurée ultérieurement, que ce soit par les Arrêtés Ministériels subséquents des 17.06.2009, 20.09.2011, 21.09.2011, 17.11.2011, 25.06.2012, ou 22.08.2012 ,

Que des lors la décision a été prise par une personne n'ayant pas la compétence pour ce faire ;

Qu'elle doit donc être annulée ( CCE, Arrêt n° 82.213 du 31 mai 2012 ) ; Seconde branche

Attendu que la décision entreprise est totalement ambiguë en ce qu'elle est rédigée en deux parties, mais manifestement par un même attaché, A.V. {...} / V.A. {...}, laquelle dit agir une fois, - sous son commentaire-, « pour le secrétaire d'état à l'asile et la migration et à l'intégration sociale, et l'autre fois , - sous la motivation -,

« pour le Ministre » ;

Il n'est dès lors absolument pas clair de pouvoir déterminer avec exactitude quelle partie est à attaquer et quels moyens il convient de développer, ce qui nuit manifestement aux droits de la défense ;

Qu'une décision au libellé obscure se doit d'être annulée ;

Que rendue à la requête « du ministre » sans autre précision ne permet nullement de déterminer de quel ministre il s'agit de telle sorte que ni votre Conseil ni la partie requérante n'est en mesure de contrôler si la décision est ou non prise au nom du Ministre compétent ;

Que doit être annulée la décision prise par une personne n'ayant pas compétence pour ce faire ou ce qui équivaut au même par une personne non identifiée dont il n'est a fortiori même pas possible de vérifier la compétence ;

Que la partie requérante prend l'option, non vérifiable, de considérer que la seule partie constituant formellement la décision est celle figurant sous l'intitulé « motivatie » et prise « Voor de Minister » par l'attaché V.A. {...}:

Qu'en tout état de cause, comme il a été exposé sous la première branche du moyen, aucun arrêté ministériel ne semble prévoir de délégation au bénéfice d'un attaché dans le cadre de refus de visa sur base de l'article 40 ter de la loi du 15.12.1980;"

3.2. Verzoekende partij betoogt in haar eerste onderdeel dat de persoon die de bestreden beslissing heeft genomen niet bevoegd was om een beslissing in het kader van artikel 40ter van de Vreemdelingenwet te nemen, daar het ministerieel besluit van 18 maart 2009 noch enige andere wettelijke tekst hieromtrent delegatie voorziet.

3.3. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de bestreden beslissing getroffen werd door V.A., attaché, in haar verklaarde hoedanigheid van gemachtigde van de minister, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding. De vraag stelt zich of de betrokken ambtenaar in deze hoedanigheid bevoegd is om een beslissing te treffen tot weigering van afgifte van een visum gezinshereniging.

3.4. De bevoegdheid van om het even welk administratief orgaan moet rechtstreeks of onrechtstreeks haar oorsprong vinden hetzij in de Grondwet, hetzij in de wet. Onbevoegdheid doet zich dan ook voor als een administratief orgaan handelt wanneer het daartoe niet rechtstreeks of onrechtstreeks door de Grondwet of door de wet is gemachtigd, of nog als het een gebied betreedt dat aan zijn bemoeiing niet is overgelaten. Samengevat kan gesteld worden dat een administratieve rechtshandeling pas wettig is wanneer zij van het wettelijk aangewezen orgaan uitgaat en dat er sprake is van onbevoegdheid wanneer aan deze vereiste niet is voldaan (A. WIRTGEN, "Raad van State, I. afdeling administratie, 3. middelen en het ambtshalve aanvoeren van middelen in het bijzonder", Brugge, die Keure, 2004, nr. 71).

De bevoegdheid die wettelijk aan een overheid is verleend, is geen recht waarover zij kan beschikken maar is een opdracht die haar werd opgelegd om door haar te worden vervuld. Deze overheid kan de aan haar wettelijk verleende bevoegdheid enkel delegeren indien dit haar uitdrukkelijk wordt toegestaan. Die delegatie moet in voorkomend geval nauwkeurig omschreven zijn en moet ondubbelzinnig blijken uit de regeling waarbij de delegatie geschiedt. Voor de wettigheid van een delegatie van bevoegdheden

door een bepaalde overheid is dus in de eerste plaats vereist dat een zodanige delegatie is toegestaan door de regelgever die de betrokken bevoegdheid aan de bedoelde overheid heeft opgedragen (cf. A. VRANCKX, Plaatsvervangende en delegatie van overheidsbevoegdheid, RW, 1961-1962, 2383-2394; RvS 16 november 1999, nr. 83.494; RvS 3 maart 2008, nr. 180.340).

Het nagaan of een administratieve rechtshandeling getroffen werd door een daartoe bevoegd orgaan is een kwestie die de openbare orde raakt, die zo nodig ambtshalve door de Raad dient te worden opgeworpen en onderzocht.

3.5. De Raad dient vast te stellen dat ingevolge artikel 1, 2° van de Vreemdelingenwet zoals het gold op het ogenblik van het treffen van de bestreden beslissing, de "Minister" c.q. staatssecretaris bevoegd is beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen te treffen. Uit de samenlezing van artikel 104, derde lid van de Grondwet en de bepalingen van het koninklijk besluit van 24 maart 1972 betreffende de Staatssecretarissen volgt dat een staatssecretaris dezelfde bevoegdheden heeft als een minister (cf. J. VANDE LANOTTE en G. GOEDERTIER, "Inleiding tot het publiekrecht, Deel 2, Overzicht Publiekrecht", Brugge, Die Keure, 2007, p. 815; M. JOASSART, "Les secrétaires d'état fédéraux et régionaux", Rev.b.dr.const. 2001/2, 177-196), onder voorbehoud van bepaalde welomschreven uitzonderingen. Deze uitzonderingen zijn niet van toepassing in het kader van het nemen van individuele beslissingen op basis van de bepalingen van de Vreemdelingenwet.

Bij artikel 2 van het koninklijk besluit van 5 december 2011 werd mevrouw M. De Block benoemd tot staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, toegevoegd aan de minister van Justitie.

Artikel 15 van het koninklijk besluit van 8 januari 2012 tot vaststelling van bepaalde ministeriële bevoegdheden luidt als volgt:

*"De Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, toegevoegd aan de Minister van Justitie, is bevoegd voor wat betreft de voogdij over :*

- 1° de Dienst Vreemdelingenzaken;*
- 2° het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen;*
- 3° de Raad voor vreemdelingenbetwistingen;*

De bevoegdheden van een staatssecretaris zijn bepaald in artikel 104, derde lid van de Grondwet en in het koninklijk besluit van 24 maart 1972 betreffende de Staatssecretarissen (hierna: het koninklijk besluit van 24 maart 1972).

Artikel 104 van de Grondwet luidt als volgt:

*"De koning benoemt en ontslaat de federale staatssecretarissen.*

*Zij zijn lid van de federale regering. Zij maken geen deel uit van de Ministerraad. Zij worden toegevoegd aan een minister.*

*De koning bepaalt hun bevoegdheid en de perken waarbinnen zij het recht van medeondertekening kunnen krijgen.*

*De grondwettelijke bepalingen betreffende de ministers zijn op de federale staatssecretarissen mede van toepassing, met uitzondering van de artikelen 90, tweede lid, 93 en 99."*

Het koninklijk besluit van 24 maart 1972 bepaalt onder meer het volgende:

*"Artikel 1. Onder voorbehoud van het bepaalde in de artikelen 2, 3 en 4, heeft de Staatssecretaris, in de aangelegenheden die hem zijn toegewezen, alle bevoegdheden van een Minister.*

*Art. 2. Benevens de medeondertekening van de Staatssecretaris is die van de Minister waaraan hij is toegevoegd vereist voor:*

- 1° Koninklijke besluiten waarbij een ontwerp van wet bij de Wetgevende Kamers of een ontwerp van decreet bij de Cultuurraad wordt ingediend;*
- 2° de bekrachtiging en afkondiging van wetten en van decreten;*
- 3° reglementaire Koninklijke besluiten;*
- 4° Koninklijke besluiten houdende oprichting van een betrekking van de rangen 15 tot 17 (...) of houdende benoeming in een zodanige betrekking.*
- 4° het Federaal Agentschap voor de opvang van asielzoekers."*

*Art. 3. Verordenende bevoegdheid wordt door de Staatssecretaris niet uitgeoefend dan met instemming van de Minister aan wie hij is toegevoegd.*

*Art. 4. De bevoegdheid van de Staatssecretaris sluit die van de Minister aan wie hij is toegevoegd niet uit. Deze kan steeds een zaak aan zich trekken of de beslissing afhankelijk maken van zijn instemming.”*

Uit de samenlezing van artikel 104, derde lid van de Grondwet en de bepalingen van het koninklijk besluit van 24 maart 1972 volgt dat een staatssecretaris dezelfde bevoegdheden heeft als een minister (cf. J. VANDE LANOTTE en G. GOEDERTIER, “Inleiding tot het publiekrecht, Deel 2, Overzicht Publiekrecht”, Brugge, Die Keure, 2007, p. 815; M. JOASSART, “Les secrétaires d’état fédéraux et régionaux”, Rev.b.dr.const. 2001/2, 177-196), onder voorbehoud van bepaalde welomschreven uitzonderingen. Deze uitzonderingen zijn niet van toepassing in het kader van het nemen van individuele beslissingen op basis van de bepalingen van de Vreemdelingenwet.

Bij het bovenvermeld koninklijk besluit van 8 januari 2012 werden de bevoegdheden omschreven van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding. Zij heeft de voogdij over onder meer de Dienst Vreemdelingenzaken. Het kan niet betwist worden dat deze dienst belast is met de materie betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Het blijkt alleszins uit het ministerieel besluit van 18 maart 2009 houdende delegatie van bepaalde bevoegdheden van de minister die bevoegd is voor de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Derhalve is de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, ook bevoegd voor wat betreft de voormelde materie. Er dient immers als principe gehanteerd te worden dat een staatssecretaris net als een minister bevoegd is voor de materies die ressorteren onder de diensten waarover hij of zij het gezag heeft.

Er wordt tevens gewezen op artikel 2 van de wet van 8 juli 1992 betreffende de uitoefening van de bij wet toegekende bevoegdheden aan Ministeriële comités en aan Ministers dat als volgt luidt:

*“De Ministers aan wie bevoegdheden zijn toegekend door een wet of door een koninklijk besluit waarvan de wijziging bij wet moet geschieden, zijn, niettegenstaande de bewoordingen van deze wetten en besluiten, de Ministers die overeenkomstig het koninklijk besluit houdende benoeming van de Regeringsleden, eventueel gepreciseerd bij of aangevuld met andere koninklijke besluiten, bevoegd zijn voor de desbetreffende aangelegenheden.”*

Bijgevolg kan dus worden aangenomen dat de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding bevoegd is voor de materie betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vermeld in artikel 1, 2° van de Vreemdelingenwet en artikel 1, 1° van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het Vreemdelingenbesluit) en in dit verband op een evenwaardige wijze als een minister individuele beslissingen kan treffen. Zij kan eveneens op een even evenwaardige wijze als een minister deze bevoegdheid delegeren aan de gemachtigde ambtenaar, voor zover de Vreemdelingenwet dit toelaat.

3.6. Er dient te worden vastgesteld dat op het vlak van de toekenning van een visum gezinshereniging aan een familielid van een burger van de Unie die zelf geen burger van de Unie is, wat een beslissing is betreffende de erkenning van een recht tot toegang en lang verblijf in het Rijk, noch de Vreemdelingenwet noch enig andere wettelijk instrument voorziet in een delegatie van bevoegdheid van de minister c.q. staatssecretaris naar zijn gemachtigde, in casu de ambtenaren van de Dienst Vreemdelingenzaken.

3.7. Artikel 6 van het Delegatiebesluit van 18 maart 2009, luidde op het ogenblik van het treffen van de bestreden beslissing als volgt:

*“ § 1. Aan de personeelsleden van de Dienst Vreemdelingenzaken die minimaal een functie van attaché uitoefenen of tot de A1-klasse behoren wordt delegatie van bevoegdheid verleend voor de toepassing van de volgende bepalingen van de wet van 15 december 1980 : artikel 2, tweede lid; artikel 3, eerste lid, 7°, en tweede lid; artikel 7, tweede tot vierde lid; artikel 8bis, §§ 1er en 4; artikel 9, eerste lid; artikel 9bis; artikel 9ter, artikel 10ter, § 3; artikel 11, § 1, eerste lid, en § 2, eerste en vierde lid; artikel 12bis, § 3, tweede en derde lid, § 4, eerste lid, en § 6, eerste lid; artikel 13, §§ 2bis tot 5; artikel 18, § 2; artikel 19, § 4; artikel 25, vierde lid; artikel 27, § 2 en § 3, derde lid; artikel 28, tweede lid; artikel 29, tweede lid; artikel 41ter; artikel 42bis, § 1, eerste zin; artikel 42ter, § 1, eerste lid; artikel 42quater, § 1, eerste lid;*

artikel 42quinquies, § 4; artikel 42septies; artikel 46bis, § 1; artikel 49, § 1, 6°, § 2, eerste lid, en § 3; artikel 49/2, § 4, eerste lid, en § 5; artikel 50, tweede lid; artikel 50bis, derde lid; artikel 51, derde lid; artikel 51/5, §§ 1er en 2, en § 3, tweede en derde lid; artikel 51/6, eerste lid; artikel 51/7, eerste en tweede lid; artikel 51/8, eerste en tweede lid; artikel 52/2, § 2, eerste lid, 3°; artikel 52/3, § 1 en § 2, eerste lid; artikel 53bis; artikel 57/30, § 1, eerste en vijfde lid, en § 2, eerste en tweede lid; artikel 57/33; artikel 57/34, §§ 1er en 5; artikel 57/35, § 1, eerste lid, § 2, eerste lid, §§ 3 en 4; artikel 57/36, § 2, eerste en tweede lid; artikel 61, § 2 en § 3, eerste lid; artikel 61/2, § 1, § 2, eerste en derde lid, en § 3; artikel 61/3, § 1, eerste lid, § 2, eerste en tweede lid, en § 3; artikel 61/4, § 1, eerste lid en § 2; artikel 61/5; artikel 61/8; artikel 61/12, vijfde lid; artikel 61/13, § 3; artikel 72, eerste en derde lid; artikel 74/4, § 4, eerste lid; artikel 74/5, § 3, eerste lid, en § 4, 2°; artikel 74/6, §§ 1, 1bis, en § 2, alinéa 1er; artikel 74/7. § 2. De delegaties van bevoegdheid bedoeld in § 1 kunnen ook worden overgedragen aan de personeelsleden van de Dienst Vreemdelingenzaken die, ten minste, een functie uitoefenen van administratief assistent.

*In dit geval worden ze overgedragen door middel van een schrijven dat gedateerd en ondertekend wordt door de Directeur-generaal van de Dienst Vreemdelingenzaken, of diegene die de managementfunctie - 1 uitoefent bij de Dienst Vreemdelingenzaken, waarmee hij de personeelsleden van de Dienst Vreemdelingenzaken die in het eerste lid bedoeld worden met naam en toenaam aanduidt."*

3.8. Noch voormelde bepaling, noch enige andere bepaling van het Delegatiebesluit zoals het van toepassing was op het ogenblik van het treffen van de bestreden beslissing verwijst naar een bepaling van de Vreemdelingenwet of, daargelaten de vraag of een wettelijk toegekende bevoegdheid mag gedelegeerd worden via een koninklijk besluit, een bepaling van het Vreemdelingenbesluit op grond waarvan kan worden besloten dat een attaché van de Dienst Vreemdelingenzaken bevoegd zou zijn om de bestreden beslissing te treffen als gedelegeerde van de Minister c.q. staatssecretaris.

3.9. De Raad dient dan ook te concluderen dat de bestreden beslissing getroffen werd door een daartoe niet bevoegd orgaan.

Het enig middel is in de aangegeven mate gegrond. Deze vaststelling leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Aangezien een eventuele gegrondheid van de overige onderdelen van het middel geen aanleiding kan geven tot een ruimere nietigverklaring van de bestreden beslissing worden zij niet besproken.

#### 4. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

**OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

## **Artikel 1**

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 28 augustus 2012 tot weigering van afgifte van een visum gezinshereniging wordt vernietigd.

## **Artikel 2**

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig mei tweeduizend dertien door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

S. DE MUYLDER